

Voorwoord

Dood gaan we allemaal, maar waarom hebben we voor zoiets doodgewoons toch zo weinig woorden?

Deze gedichtjes ontstonden vanaf de eerste nacht dat ik wezenloos aan de keukentafel voor me uit zat te staren. De eerste nacht nadat hij na 30 jaar ineens gestopt was met leven. De dagen, maanden en jaren daarna sleurden me heen en weer; van de totale afwezigheid van gevoel naar de heftigste emoties.

En alles hoort erbij, zo leerde ik met de dag. Rouwen is oneindig veelzijdig, voor ieder een eigen pad. Maar soms is het gewoon heel fijn om daar iemand tegen te komen die een stukje met je meeloopt. Deze bundel is voor iedereen die zo'n pad aflegt en voor degenen die er even naast willen lopen.

De tijd

De tijd tikt

De tijd tikt door

Dwars door mijn ziel.

Kon het maar anders

Het kan niet anders

Het moest niet zo zijn

Het zij zo

Kutzooi.

Wat hadden we gedaan
zo dicht tegen elkaar aan
Hadden we naar elkaar gekeken
Hadden we gezoend
Hadden we elkaar vast gehouden
alsof we niet wisten
wat ons bezielde
Hadden we beseft
hoeveel we van elkaar hielden?

